k tomu také byla způsobilá. Poněvadž skutkové podstaty podle §§ 98, písm. b) a 99 tr. z. jsou ohroženy týmž trestem, není třeba uvažovati o tom, kterého z obou těchto ustanovení mělo býti použito, zvláště když zmateční stížnost nečiní sama v tomto ohledu výtky.

Odůvodněna je však zmateční stížnost, pokud čelí proti výroku odsuzujícímu oba stěžovatele pro přestupek podle § 522 tr. z.

Prvý soud uznal obžalované vinnými tímto trestným činem na podkladě pouhého zjištění, že hráli s jinými hosty — proti nimž bylo zavedeno trestní řízení odděleně — zakázanou hru ferbla. Tento výrok spočívá na nedostatečném právním posouzení [§ 281, č. 9, písm. a) tr. ř.]. Jsouť hazardní a zakázané hry trestné jen tenkráte, nejde-li podle okolností případu o pouhou nevinnou zábavu, nýbrž je-li hráno ze zištnosti, nebo má-li hra ráz hospodářsky zhoubný nebo jinak mravnosti se příčící (viz rozh. č. 2464 Sb. n. s.). Rozsudek neučinil v tomto ohledu žádné zjištění, takže skutková podstata tohoto trestného činu není plně opodstatněna, není však také vyloučena.

Zmateční stížnosti — v tomto ohledu odůvodněné — bylo proto vyhověno, a to za souhlasu generálního prokurátora podle § 5, odst. 1 zákona č. 3/1878 ř. z. již v sedění neveřejném. Rozsudek byl v posléze uvedené části zrušen jako zmatečný a poněvadž nelze rozhodnouti ve věci samé, bylo uznáno právem, jak je uvedeno ve výroku. V důsledku částečné změny výroku o vině byl zrušen i výrok o trestu a výroky s tím souvisící.

Čís. 6389.

Berní vykonavatel je formálně oprávněn provésti (i bez souhlasu majitele bytu) výkon exekuce v bytě, v němž bydlí dlužník jako podnájemník, druh nebo příslušník domácnosti majitele bytu.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1939, Zm I 372/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle § 81 tr. z.

Z důvodů:

Zmateční stížnost dovozuje s hlediska zmatku podle § 281, č. 9, písm. a) tr. ř., že byla exekuce proti obžalovanému provedena v bytě třetí osoby bez jejího souhlasu, že proto byla vzhledem k ustanovení § 350 zák. o přímých daních nezákonná a že při ní vykonavatel Z. nepožíval ochrany podle § 68 tr. z.

Zmateční stížnost dává ustanovení § 350 uved. zák. nesprávný výklad. Ustanovuje-li tento předpis, že má výkonný orgán právo prohlédnouti za účelem provedení exekuce dlužníkův byt a jeho věci, dovoluje mu vstoupiti i do bytu, kde dlužník bydlí jako podnájemník, druh, nebo pří-

slušník domácnosti, nemaje vlastního bytu, protože by jinak nebyl výkon exekuce proti těmto osobám možný. Paragraf 350 uved. zák. neobsahuje předpisu o tom, že provedení exekuce v takovémto případě předpokládá souhlas majitele bytu. Leč všechny tyto otázky, zda směl vykonavatel Z. vstoupiti do bytu, v němž provedl exekuci, zda se prokázal legitimací nebo exekučním výměrem, zda směl prohledati kabát obžalovaného, visící přes židli a zabaviti vkladní knížku v něm uloženou, se týkají pouze materielní správnosti exekučního výkonu vykonavatele Z., která nemá významu pro přiznání ochrany podle § 68 tr. z. Zde rozhoduje pouze formální oprávněnost k tomuto výkonu a o té nelze pochybovati vzhledem k nenapadenému zjištění, že Z. jako berní vykonavatel dostal od berního úřadu v P. příkaz k výkonu exekuce u obžalovaného pro dlužné daně a že se dostavil do bytu, v němž obžalovaný bydlel, aby ji vykonal, a vzhledem k předpisům §§ 343, 348, 350 uved. zák. (rozh. č. 3835, 4432, 4868 Sb. n. s.).

Čís. 6390.

Dozorčí orgánové »Obilní společnosti« jsou co do trestněprávní ochrany postaveni na roveň veřejným orgánům (§ 68 tr. z.).

Omyl o jejich vrchnostenském postavení je omylem trestněprávním, který neomlouvá (§ 3 tr. z.).

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1939, Zm I 437/39.)

Souvisí s rozh. čís. 6340 Sb. n. s.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelstvi do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalolovaný podle § 259, č. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby pro zločin veřejného násilí podle § 81 tr. z., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a uznal obžalovaného vinným, že se dne 30. listopadu 1936 v K. revidentu obilní společnosti M-ovi, tudíž osobě v § 68 tr. z. jmenované, při konání jeho úřadu v tom úmyslu zprotivil skutečným násilným vztažením ruky, aby výkon ten byl zmařen, a že tím spáchal zločin veřejného násilí podle § 81 tr. z.

Důvody:

Rozsudek zjistil, že v mlynářském podniku obžalovaného prováděli v době od 27. do 30. listopadu 1936 prohlídku revisoři obilní společnosti M. a N., kteří se mu před zahájením revise prokázali svými legitimacemi, že obžalovaný vytrhl dne 30. listopadu 1936 revisoru M. náhle z ruky knížku o záznamech, kterou M. pro jejich podezřelost právě ukazoval druhému revisoru N., a že při tom na něho tak prudce narazil tělem, že revisor padl na stůl a převrátil židli, že pak obžalovaný neuposlechl výzvy, aby knížku vydal a že ji vydal teprve později, až po povolání četnické asistence.